

[Stegger Nielsen.]

indstillede i den Betænkning, det afgav i Juni Maaned i Aar. De Konsekvenser, der nu følger af, at disse Kategorier af Lærere, Lærerne ved de private Seminarier og Øvelsesskolerne ved disse Seminarier, tilsluttes Pensionskassen af 1925 for de private Eksamensskoler, er allerede omtalt af den ærede foregaaende Ordfører. Bestemmelserne herom finder ogsaa vi rigtige og rimelige.

Som Ækvivalent for den forøgede Udgift for Privatseminariernes Forstandere i Henhold til Lovforslaget er det foreslaaet at sætte Statstilskuddet til Forstanderlønningen, der nu udgør Halvdelen, op til to Trediedele. Selv om dette ikke kan dække den Merudgift, der bliver, er det dog en god Hjælp i saa Henseende.

De foreslaaede Overgangsbestemmelser for Lærere, der er over 31 Aar, forekommer mig ogsaa at være rimelige og rigtige. I det hele taget skabes der her Forhold, som vil bevirke, at disse Privatskolelærere fremtidigt kommer ind under mere stabile og sikre Pensionsvilkaar.

I Lovforslagets § 2, Stk. 3, 2det Afsnit, staar der: „Herudover tillægges der af Statskassen dem af disse Lærere“. Dette finder jeg som gammel Dansklærer sprogligt set ikke godt. Her kan vi uden Skade under Sagens videre Gang lade Ordene „dem af disse“ gaa ud og klare os med: „de Lærere, der ved deres Afgang har virket mindst 15 Aar ved en af de ovennævnte Institutioner“. Det Sprog er bedre.

Lovforslaget indeholder en anden Bestemmelse, som jeg gerne vil nævne, og det er den, at Pensionsancienniteten kan medtages til Statsskoler og Folkeskoler fra de private Seminarier og disses Øvelsesskoler og omvendt. Herom er der udformet nærmere Regler vedrørende Indbetaling fra den ene Institution til den anden, nemlig en 12 pCts Indbetaling af den aarlige pensionsgivende Løn. Det er en god Bestemmelse, der, saa vidt jeg kan se, vil bevirke, at der paa de private Seminarier og deres Øvelsesskoler skabes mere stabile og rolige Arbejdsforhold. Thi Forholdet er nu det, at en Lærer ved en af disse Skoleformer, hvis han agter at overgaa til Statens Tjeneste, hvorved han efter de nugældende Bestemmelser kun kan medtage 8 Aars Anciennitet, maa sørge for at gaa inden de 8 Aar, eller i alt Fald at gaa, inden han er 40 Aar, efter hvilket Tidspunkt han ikke i Henhold til de gældende Regler vil kunne opnaa Pension i den offentlige Skole.

Vi hilser derfor Lovforslaget med Tilfredshed, saa meget mere som det er udarbejdet i fuld Tilslutning til det af Udvalget af 1935 udarbejdede Udkast, og vi vil anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Jeg skal tilføje, at jeg synes, at den økonomiske Byrde, der herved paalægges Seminarierne, vil blive størst for de Seminarier, der har Øvelsesskole. Jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde tages under Overvejelse senere — ikke just i Forbindelse med dette Lovforslag — at foretage et eller andet i Retning af en Udligning af den Uforholdsmæssighed, som herved fremkommer for disse Skoler. Men jeg kan, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

S. Rasmussen: Da der af de foregaaende Talere er gjort Rede for det allermeste i dette Lovforslag, og jeg er enig i de faldne Udtalelser, skal jeg ikke gentage, hvad der er sagt. Jeg vil kun gerne sige, at vi fra vor Side paaskønner, hvad den højtærede Undervisningsminister har gjort for at faa disse Forhold ordnet. Vi synes, de er ordnet paa en god Maade.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, der kan være andre lignende Forhold, som det maaske var heldigt at faa ordnet paa en tilsvarende Maade; men det kan naturligvis ikke komme ind under dette Lovforslag.

Det er jo ikke saa lille en Udgift, som Privatseminarierne efter Lovforslaget maa bære, mere, end de har baaret hidtil. Jeg har talt med flere i Udvalget derom og har forstaaet, at Privatseminarierne, naar de faar den her foreslaaede Ordning, vil paatage sig den Udgift, som dermed følger. I denne Forbindelse har jeg Lyst til at minde om, at Privatseminarierne jo uddanner deres Elever betydelig billigere, end Statseminarierne gør.

I det nedsatte Udvalgs Betænkning er der Side 21 stillet Forslag om, at lignende Ordninger, som her er foreslaet for Seminarie- og Forskolelærere — for alledem, som dette Lovforslag omfatter —, maatte komme til at gælde for nogle af Folkekirkens Mænd. Det er nu blevet taget ud, fordi Kirkeministeriet, efter hvad der staar i de Lovforslaget medfølgende Bemærkninger, ikke har været repræsenteret i Udvalget. Nu tror jeg ikke, det er Grunden til, at Kirkeministeriet ikke har kunnet gaa med dertil, men det er noget, som jeg gerne vil høre lidt nærmere om i et kommende Udvalg, idet jeg ligesom Udvalget maa mene, at der var Grund til